

gamle radikale folketingsmedlem Hermod Lanung gjorde til sin livssag, nemlig at få udvekslet krigsbytte. Det var hans livssag. Han var ikke særlig konfrontatorisk, men af og til kom han også til at sparke lidt til svenskerne, for det er jo dem, der i høj grad er problemet i Vesteuropa. Alle andre vesteuropæiske lande kan man snakke med. Men der er altså ikke noget konfrontatorisk i det her. Jeg foreslår bare, at vi starter en dialog.

Men jeg fik ikke svar på, hvad SF vil sige til grønlanderne, når de siger: Nu vil vi gerne have vores sager hjem til Nuuk – hvor jeg mener de hører hjemme. Jeg mener nemlig ikke, at der er trukket en streg i sandet, ligesom SF gør: Nu slutter vi her, vi kommer aldrig videre, nu bliver alle tingene liggende her. Er det det, SF mener?

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:55

Pernille Frahm (SF):

Nu synes jeg, at der er en stor forskel, når vi snakker om ting, der sådan er inden for den tid, vi mere eller mindre kan huske, og så ting, der er 400-500 år gamle, og som ordføreren er ude efter.

Det andet er, at når jeg siger konfrontatorisk, er det ud fra de spørgsmål, der blev stillet tidligere fra ordførers side. F.eks. var der en opfordring til en anden ordfører om, at han skulle kalde svenskerne for uforskammede. Sådan hørte jeg det, og det er den tone, jeg synes gør det lidt svært at forstå, at det er et samarbejde, man lukker op for, at det er en dialog, man er i gang med. På mig virker det, som om det i langt højere grad er en provokation, og det er jeg ikke tilhænger af.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Henriette Kjær fra De Konservative.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af, at der fortælles historie, og at nulevende generationer ved, hvad der skete i vores fortid. Vi er også meget optaget af at kunne fortælle historie ved at bruge genstande, der rent fysisk befinder sig på vore museer. På den måde forvandler vi historiefortællingen fra nogle bogstaver i nogle bøger til fysiske genstande, som vi kan

iagttagte, og som giver os et billede af, hvordan det var at leve i den tid, hvor den ting, man nu står og ser på, blev skabt og brugt. Derfor er det en vigtig og værdifuld form for historiefortælling.

Derfor er det naturligt mest hensigtsmæssigt, at vi på danske museer også kan se danske klenodier, der har betydet noget for vores historiskrivning. Men en del af vores historie er jo også, at vi har deltaget i et utal af krige, og vi har desværre også tabt en del krige. Det har betydet, at vi er blevet plyndret og røvet, og at bl.a. svenskerne har taget værdifulde genstande fra vores kirker, slotte og godser. Det er også en del af historien, at tingene er blevet taget fra os. Det husker os på, hvor glade vi skal være i dag, og hvor godt vi skal værne om de danske værdier, som vi nu har og sætter pris på.

I svenskekrigen mistede vi nogle fysiske genstande. Med de konflikter, vi har i dag, er der så risiko for, at vi mister nogle grundlæggende samfundsmæssige værdier, og her synes jeg, at den her fortælling er med til at huske os på, at der er nogle ting, som man skal passe godt på. Det har historien lært os. At det så har rykket sig fra at være guld og sølv og fine sager til, at det i dag er nogle værdier, vi skatter højt, er så en anden sag. Det er lige værdifuldt at værne om.

Jeg er sådan set meget enig i, at det ville være en fin gestus, hvis svenskerne udleverede Jyske Lov. Der kunne også være andre ting, som det ville være relevant at de udleverede, og egentlig forstår jeg ikke, hvilken værdi de har af f.eks. Jyske Lov. Men jeg mener omvendt også, at vi sætter en uoverskuelig proces i gang, hvis vi kræver alt krigsbytte tilbage fra svenskerne. Det ville medføre en langvarig udveksling mellem landene, som jeg tror ville blive meget kompliceret. Der ville indgå mange diskussioner, og omvendt ville det jo sætte en proces i gang i den øvrige verden i forhold til gammelt krigsbytte landene imellem, som jeg tror ville kunne give nogle ubehagelige konflikter, fordi man ville være meget millimeterretfærdig. Det er i hvert fald vores bekymring i den her sag.

Derfor er jeg også glad for, at ministeren her i dag har lovet, at regeringen vil tage initiativ til, at der skabes en kontakt til svenskerne, så man kan forsøge at få Jyske Lov igen. Det synes jeg er den rigtige måde at gøre det på, nemlig at vi tager det hen ad vejen i en god dialog.

Så vi kan ikke støtte B 37, som Dansk Folkeparti har fremsat.